

Шкільна стежина

school_1

ДОЧКА ПРОМЕТЕЯ

Випуск №20

28 лютого 2011

В цьому номері:

Тиждень історії 1

Тиждень 2
Лесі Українки та
рідної мови

Конкурс читання 2
художніх творів
Лесі Українки

Ростемо ми, ро- 3
стуть наші мрії

Коли їдеш на 3
відпочинок

День святого 4
Валентина

Чому я хочу ста- 4
ти вчителем?

Леся Українка — всесвітньо відома поетеса, перекладач, громадська діячка. Інтелект, поетична інтуїція, глибока ніжність

жіночої душі, сильна творча воля, орлиний лет душі—усе це гармонійно

поєдналось у творчості Лесі Українки. Говорити про її—означає говорити не лише про минуле, а й про сьогодення, про завтра нашої літератури, про її національну самобутність, високі мистецькі ідеали, художню довершеність. М.Т.Рильський називав Лесю Українку «не тільки найбільшою жінкою-письменницею в світі, а й одним з найоригінальніших світових поетів»

25 лютого минає 140 років від дня народження цієї геніальної поетеси.

Учні нашого класу долучились до заходів, приурочених святкуванню цієї події, й організували театральне дійство, в якому відобразили дитячі роки Лесі.

Майстерно зіграла роль малої Лесі Козловська Юля. У її виступі були моменти захоплення красою навколишнього світу, недитяча туга і сльози, безмежна надія, яка давала силу жити. Доброю, люблячою і водночас поважною матусею Оленою Пчілкою стала Ярошук Марія. Романтичний, казковий образ і водночас цілком конкретний характер був втілений в образі Мавки, зіграної Мельник Танею. Органічно виглядав Примаченко Олександр, який зіграв роль багатого життєвим досвідом і

знанням легенд діда. Завершальним акордом прозвучали слова: «Чи тільки терни на шляху знайду, чи стріну, може, де і квіт барвистий? Бажаю так скінчити я свій шлях, як і починала, зі співом на устах!»

Суттєвим доповненням послужили костюми виконавців та декорації, які допомогли відтворити колорит епохи та надати художньої довершеності цьому театралізованому святу.

Мельник Тетяна 8-Б кл.

Тиждень історії

З 14 по 18 лютого в нашій школі проходив тиждень історії, який провели вчителі Мошківська Т.М., Полонська Т.В., Жабровець Т.В.

Тиждень розпочався конкурсом плакатів, в якому взяли участь учні 5-11 класів.

У номінації з теми “Виведення радянських військ з Афганістану” переможцями стали:

I місце—10-Б кл., 10-А кл.

II місце—11-В кл.

III місце—10-В кл., 10-Г кл.

Переможці плакатів на історичну тематику серед 5-9 класів:

I місце— 9-Б кл., 8-В кл.

II місце— 5-А кл.

III місце— 5-Б кл.

Також проходив конкурс творів на історичну тему: “Кого і чому я вважаю найвидатнішою особою в історії України”. У конкурсі взяли участь учні 10-х і 11-х класів, а саме:

11-А клас: Гусаківський В., Коваленко А., Шнайдер О., Радзевелюк А., Чиж Т.

10-А клас: Арештович С., Мельник

Ю., Захарченко С., Мухаревич С.

10-Б клас: Дмитренко О., Алілуйко Н., Коршак Ю., Орехівська Ю.

10-Г клас: Шишковська Н., Куницька Ю., Ткач М., Пойда О.

Хочеться відмітити твори Мельник Ю., Арештович С., Орехівської Ю., Гусаківського В., Коваленко А., Алілуйко Н., Пойди О., Дмитренка О.

Але переможцем стала робота Миновської Марії, учениці 10-Б класу про Івана Франка.

15 лютого вчителем Мошківською Т.М. була проведена радіопередача на тему “День виведення радянських військ з Афганістану”, яку читала учениця 10-А класу Арештович Світлана.

16 лютого підготувала радіопередачу вчитель Полонська Т.В. до річниці Хотинської битви.

17 лютого пройшла конференція на тему “Земля дихає пам'яттю”, яку підготувала Мошківська Т.М. з учнями 11-В класу. На конференції були присутні учні 11-Б класу з учителем історії Жаб-

ровець Т.В. та завуч школи Михайловська Т.Г.

18 лютого вчитель історії Полонська Т.В. провела з учнями 8-В класу конкурс на кращого знавця історії України.

Новини в номері:

Вітаємо гандбольну команду юнаків школи (тренер — Онопченко Любомир Оксентійович), яка посіла I місце у районних фінальних змаганнях. Учасники показали високий рівень підготовки і готуються до обласних змагань.

Тиждень Лесі Українки та рідної мови

До 140-річчя з дня народження Лесі Українки та до Дня рідної мови учителі української мови та літератури Шпак В.М., Євтух Н.С., Ковальчук С.К., Кот О.В., Сокирко А.В., а також їх учні підготували та провели ряд цікавих та змістовних заходів. Кожного дня звучала радіопередача про рідну мову, про Лесю Українку, звучали висловлювання українських письменників про те, якою важливою в їхньому житті була мова. Учні школи ство-

рили стінгазети, в яких висвітили життєвий та творчий шлях Лесі Українки, багатогранність і глибину української мови.

Учні 7-Б класу для учнів 5—6 класів підготували свято "Мужай, прекрасна наша мова". Глибокі знання творчості української поетеси показали учні 5-Б та 5-А класів у КВК. Із задоволенням старшокласники слухали учасників конкурсу художнього читання творів Лесі Українки.

Заключним етапом тижня стало літературне свято "Дитячі роки Лесі Українки", яке провели учні 8-Б класу. Детальніше про це та інше читайте у нашому випуску.

Заступник директора з навчальної роботи Палько Н.М..

Доля

*Мені снилася ліля
дівчинки Мар'янки.
Та ліля у садочку,
що сміється ранком.
Доля квітки, як людини,
у одному слові.
У багатстві нема щастя,
як нема любові.
Біла Лесина ліля,
як струнка дівчина,
хлопчика Павлуся
по життю водила.
І собі я у садочку
посадив лілею.
Подивлюся, помилуюсь
і пораджусь з нею.
Гарна квітка-біла, чиста,
як сумління й віра.
Але доля у людини
все одно – барвіста.*

Січкарь Олександр, 5-А клас

Свято мови у нашому класі

Нещодавно у нашому класі відбулося свято рідної мови «Рідну мову буду знати, берегти і поважати».

Святоково прибраний клас, червона каліна, гілки верби, колоски жита у вазі і запашний коровай на вишитому рушнику створювали святковий настрій не тільки нам, а і всім гостям, що прийшли до нас на свято.

А ще ми були дуже гарні в українських народних костюмах.

До цього свята ми старанно готувалися: розчували вірші, скоромовки, приказки, лічилки, загадки, смішинки.

Про нашу чудову українську мову ми співали багато мелодійних пісень. Співали також і жартівливі пісні. У виконанні наших хлопчиків прозвучала пісня «А я все дивлюся». Кейбіс Віка і Данильчук Ваня гарно за-

співали пісню «Ой підемо, жінко, підемо, підемо». Вони були солістами, а допомагали їм всі учні класу. На святі ми також затанцювали український танець.

Ми дуже старалися, тому свято пройшло гарно і усім сподобалось. А допомагали нам наші вчителі Надія Кирилівна і Єва Сергіївна.

Учні 2-А класу

Конкурс читання художніх творів Лесі Українки

Пам'ять... Пам'ять про людину є вічною... Хоча б один раз кожен з нас переживав тяжку втрату якоїсь частинки себе. Це дуже болісно, і шрам залишається назавжди. Шкода, що людина не може перемогти смерть, адже стільки визначних людей дійшло б до нашого часу.

Україна втратила багатьох своїх синів і дочок. Однією з них стала Леся Українка, яка зробила для нас свій вагомий внесок у розвиток української літератури.

Саме її пам'ять ми вшановували читанням художніх віршів, в яких вона оспівувала свою тяжку долю, перше кохання і великі втрати. Організатор конкурсу Шпак В.М. створила гарну атмосферу для проведення вечора. Розставлені портрети поетеси, хліб, свічка, епіграфи, вислови відомих літераторів зробили цей захід неповторним.

Онопченко Ірина, Дармограй Дар'я, Борто Валерія, Ковальчук Вікторія, Нікуліна Альона, Козловська

Юлія, Боньковська Марина, Горбик Людмила - ці учасники донесли свою часточку настрою і теплоти до глядачів і журі. Безумовно, всі читці молодці, але Дармограй Д., Онопченко І.,

Борто В., Боньковська М., Козловська Ю. затьмарили всіх своїм талантом і даром гарного читання поезій.

Членами журі були Шпак В.М., Палько Н.М., Коваленко С.К., Євтух Н.С., Сокирко А.В. Саме вони визначили переможців даного конкурсу:

- 1 місце – Дармограй Д.
- 2 місце – Онопченко І.
- 3 місце – Борто В.
- 4 місце – Боньковська М.
та Козловська Ю.

Ці учні мали честь представляти ЗОШ № 1 на районному конкурсі, де Козловська Юлія посіла друге місце серед багатьох учасників.

Чиж Катерина,

Євтушок Марія 9-Б кл.

Ростемо ми, ростуть наші мрії

Всі ми створюємо світ, в якому хочемо себе бачити. Часто в дитинстві, не задумуючись і граючись з друзями, які, як ти думаєш, залишаються з тобою назавжди, ми мріяли. Все таке велике, а ти — тільки дитина, і хочеться все пізнати, усе спробувати.

Та навіть у маленьких, у кожного з нас, були свої мрії, мрії про майбутнє. Кожен є індивідуальністю, нею є і дитина. У кожного малюка є зароджені здібності, які потрібно розвивати, але він обирає за мрію те, що просто подобається. За опитуванням молодших класів популярними для них

є такі професії: лікар, вчитель, космонавт, бізнесмен.

Мабуть, кожен з нас в дитинстві грав у школу, де дівчатка були вчителями і виставляли неслухняним двійки. А хлопчики бігали по домівці з машинкою чи ракеткою в руках, видаючи характерні звуки ⇒)

Але ми виростаємо, ми змінюємося, і наші маленькі світи також ростуть з нами. Вони трансформуються і набувають окреслених форм. Ми розуміємо, що вони залишаються тільки нашими світами, мріями і нічим більше. Дехто так ніколи і не зможе втілити ті мрії в життя.

У середніх класах відходить в минуле мрія про неосяжне, про космонавтику, артиста. Тільки найсміливіші продовжують вірити. Але лікар та вчитель все ж залишаються улюбленими професіями. У старшокласників мрії більш реальні: вони прагнуть побачити свій шлях, спостерігаючи за професіями батьків, родичів, знайомих, аналізуючи суспільну потребу. І після школи, вступаючи до вузу, надіються, що вибрали правильний шлях...

Нас розкидає по світу, і чи могли б ми

уявити, що, мріючи про космонавтику, будемо менеджером компанії або простим робітником на підприємстві.

Через багато років ми будемо сидіти так само, як в дитинстві, можливо, навіть з тими са-

мими ж друзями, і розповідатимемо, ким ми стали. Чи змінилися наші світи? Чи зможемо ми згадати, ким хотіли бути в далекому дитинстві, де ми опинились, скільки часу і шляху позаду. Чого досягли і що залишилось. Ніхто не віритиме нам, почувши, яким насправді був той маленький світ з великими надіями. Ніхто не віритиме, порівнюючи дійсність з своїм світобаченням.

Не потрібно забирати у дітей мрії, нав'язуючи щось своє, згодом вони виростуть та зрозуміють, а доки хай будуть дітьми.

*Примак Марія,
Філоненко Світлана 9-Б кл.*

Коли ідеш на відпочинок

Зимові канікули — найвеселіша і найцікавіша пора! Скільки свят і розваг чекає нас! Це зустріч Нового року з ошатною ялинкою. Веселі колядки на Різдво. Ка-

тання на лижах. ковзання на санях... Але найцікавішою подією зимових канікул для мене була подорож до Кам'янець-Подільська. Я побувала у так званому «Старому місті». Найперше, що мене вразило — це бруківка, якій уже декілька століть. Але майстри настільки якісно виконали свою роботу, що вона зберігає свою рівну форму і до цих днів. Мій візит у Кам'янець — Подільський був сповнений пригод та відкриттів. Старе місто захоплює своєю архітектурою. В мене склалося враження, ніби я перетнула океани часу та простору і потрапила у незвичайний світ 17ст. Мені здавалось, що ось — ось повз мене проїде карета, пройдуть дами у вишуканих сукнях чи поїдуть козаки на своїх вірних конях. Проходячи по Замковому мості, я з кожним кроком поринала у загадкову

історію старого міста. А коли оглянула оком стару фортецю, то відчула дух пращурів, відчула себе — частиною історії. Також я побувала у Кармелюковій вежі. На мить мені здалось, що він і справді там присутній. Відчула його непокірність та безмежну силу. Ще однією вражаючою спорудою для мене став собор святого Петра і Павла. Він поєднує у собі 3 церкви: православну, католицьку та мусульманську. Уявіть собі, що поруч із собором споруджено мечеть! Проте згодом на неї було встановлено статую Діви Марії. Такий вчинок був зроблений для того, аби показати перевагу православної церкви над мусульманською. Особисто я дуже щаслива, що не було зруйновано такий дивовижний витвір архітектури.

Старе місто має багато красивих, цінних історичних споруд, але як говорять: «Краще один раз побачити, ніж сім раз почути!»

Ще одна моя подорож була здійснена до печери кришталевої в с. Криви, що на Тернопільщині. Це перша в Україні печера, пристосована для масового відвідування, обладнана та електрифікована. Вона входить до десяти найбільших гіпсових печер планети. Біліють серед молодих сосен стрімкі скелясті гіпсові урвища. В одному з них міститься вхід до Кришталевої.

Попереду — понад 2.8 км екскурсійної траси, півтори години у світі казки — царстві одвічної темряви. З перших кроків стає зрозуміло, що слова екскурсовода про техніку безпеки поведінки у печері варто пам'ятати: «Ноги — голова, голова — ноги!» Адже якщо хоч на мить втратити пильність, на чолі з'явиться печерний подарунок у вигляді побитої кулі. У гроті «Казковому» встановлено новорічну ялинку, яка дивує відвідувачів цілий рік. Адже висока вологість та відсутність коливань температури дозволяє ялинці стояти, не осипаючись, місяць за місяцем, рік за роком. В коридорі «Вузловий» на відвідувачів чекає випробування: щоб продовжити підземну подорож, треба протиснутись через вузький прохід, перекритий каменем, який жартома називають «вимірювачем талії». Тисячами попередників він відполірований до блиску. Також, я мала змогу почути глухі тони печерного барабану. загадала бажання біля каменю бажань та вічула дію «каменю — анальгіну» на собі. Головний біль від довгої подорожі раптово зник! Побачила утворення, які нагадують сову, кобру, орла з розпущеними крилами та ін. Печера Кришталева має ще багато таємниць та загадкових споруд. Відвідайте — не пожалієте!

Ареитович С., 10-А клас

День святого Валентина

Одинадцятого лютого проходило свято до Дня всіх закоханих. Цей день дарує нам ласку та тепло від наших коханих, друзів. У цей день всі закохані підносять один одному валентинки, подарунки чи просто свою увагу.

Цей рік наш 10-В клас проводив свято до Дня Святого Валентина. В конкурсах на найідеальнішу пару брало участь 4 пари. Хлопці та дівчата виконували завдання, зміст яких був впізнати свою половинку за дотирком руки, освідчитися в коханні тощо. З

кожного конкурсу визначалася пара переможців, пара, яка набрала найбільше голосів, перемогла. За результатами, які зробили журі, пара В. Тимошук та О. Михнюк здобула перемогу.

По закінченню свята всі отримали нагороди та звання: В.Тимошук та О.Михнюк — Валентин та Валентина, О.Голяка та А.Балюрко — найартистичніша пара, М. Голутва та В.Суй- найвеселі-

ша пара, О.Антонюк та Т.Гойко- найінтелектуальніша пара.

Мудрець повідав істину людині: "Кохання й миле серце — річ одна, Як душі мудрі й розумом єдині. Воно-господар у своїй хатині. Відпочиває сонце в самоті. Буває мить, буває- вік мина". Ми насолоджуємось творами поетів і письменників різних часів і відчуваємо, наскільки різноманітним буває це почуття. Для одних це сором'язлива та боязка перша любов, для інших сильна пристрасть, що заповонила серце. І слова кохання теж лунають по-різному. Зі свого боку хочу побажати вам щирого, міцного, терплячого кохання.

Кохайте та будьте коханими!

Придаток Катерина 10-В клас

Школа майбутнього

Цікаво, якою буде школа в майбутньому? Якою ми б хотіли її бачити, коли у ній навчатимуться наші діти? По-перше, нам дуже хотілося б, щоб у школах майбутнього зберігся той дух братерства та дружби, у якому зростали та навчалися ми. Я гадаю, що згодом новітні засоби навчання придуть на зміну стандартним класам та кабінетам. Я впевнена, що у школах майбутнього діти зможуть ще під час навчання спробувати себе в ролі різних спеціалістів. Виявляється, спрогнозувати, якою буде школа майбутнього, - дуже важко! Я можу тільки окреслити якісь окремі риси, які спадають мені на думку, і то лише спираючись на сучасні тенденції. Власне, ми подумали, що абсолютно не принципово, який профіль у твоєї школи, навіть не так важливо, наскільки вона технічно забезпечена. Але, все-таки я думаю, що в майбутньому

майже всі школи будуть за певним профілем навчання. Також дуже хотілося, щоб в школах майбутнього вчителі пояснювали учням матеріал за допомогою нових сучасних засобів: комп'ютерів, проекторів. Так, щоб дітям було дуже цікаво, і не вчитель заставляв вчитися нас, ми самі намагалися покращити своє навчання.

А який же буде наш фізкабінет? Я закриваю очі і бачу на кожному столі комп'ютер, дошку, на якій демонструється цікавий експеримент, на столі сучасні моделі та прилади. Всі діти зацікавлено працюють, а вчитель лише корегує роботу.

Я впевнена, що навчання у школі майбутнього буде давати радість та користь учням тільки тоді, коли

буде збережено дух дружби та взаємодопомоги у класі, коли на порозі школи щоранку дітей зустрічатимуть привітні вчителі, які будуть захоплені своїм предметом і матимуть глибокі знання, допоможуть нам розвинути ті таланти і здібності, які є в кожного з нас. Ось така вийшла у мене школа майбутнього.

Вознюк О., 10-В кл.

Чому я хочу стати вчителем?

Мене з самісінького дитинства приваблювала професія вчителя. Так добре було розсадити ляльок і щось їм розказувати, а потім ставити в журнал оцінки. Здавалося, що це так просто. Але коли пішла до школи, то побачила, який нелегкий вчительський хліб.

Наш класний керівник-людина надзвичайна. Вона добра, щира, справедлива. Усі свої сили, знання і час віддає Ніна Олексіївна.

ксіївна нам, дбає про те, щоб ми стали освіченими і добрими людьми. Як і вона, я хочу в майбутньому віддавати тепло і доброту своєї душі дітям, мрію теж стати вчителем.

Мені здається, що справжній вчитель-це людина, яка має не тільки глибокі знання, а ще вміє спілкуватися з дітьми, виховувати їх чесними, працьовитими, добрими. Тому іде-

Над випуском працювали:

Учні 10-В класу з класним керівником Боровик Ніною Олексіївною.

Літературні редактори —Вознюк Оксана, Беляк Іванна.

Художні редактори — Придаток Катерина, Дроцинська Інна, а також учасники курсу «Основи практичної журналістики» (керівник Палько Н.М.)

Технічна підтримка —Філоненко К.В.

Спілкуйтеся з нами

Email: emscool_1@ukrpost.ua

Шкільний сайт: www.emschool1.at.ua

лом для мене залишається мій класний керівник-Боровик Ніна Олексіївна. Я сподіваюся, що теж зможу знайти спільну мову з учнями, якщо буду їх поважати, прислухатися до їхніх думок, завжди намагатися зрозуміти своїх вихованців.

Кузьменко Юлія, 10-В клас.